

POMOC PRAWNA DLA MEDYKA

PYTANIA I ODPOWIEDZI

KTO MOŻE BYĆ SKIEROWANY DO PRACY PRZY ZWALCZANIU EPIDEMII?

- do pracy przy zwalczaniu epidemii mogą być skierowani pracownicy podmiotów leczniczych
- osoby wykonujące zawody medyczne oraz osoby, z którymi podpisano umowy na wykonywanie świadczeń zdrowotnych.
- do pracy tej mogą być skierowane także inne osoby, jeżeli ich skierowanie jest uzasadnione aktualnymi potrzebami podmiotów kierujących zwalczaniem epidemii.

WWW.OIRPWARSZAWA.PL
WWW.SZUKAJRADCY.PL

KTO MOŻE MNIE SKIEROWAĆ DO PRACY PRZY ZWALCZANIU EPIDEMII I W JAKI SPOSÓB TO NASTĘPUJE? CZY MOGĘ NIE ZGODZIĆ SIĘ NA SKIEROWANIE DO TAKIEJ PRACY?

● Skierowanie takie następuje w drodze decyzji administracyjnej, a w przypadku lekarza stażysty lub lekarza na specjalizacji – także w drodze polecenia służbowego pracodawcy. Decyzję o skierowaniu do pracy przy zwalczaniu epidemii na terenie województwa, w którym osoba skierowana posiada miejsce pobytu lub jest zatrudniona, wydaje właściwy wojewoda, a w razie skierowania do pracy na obszarze innego województwa – Minister Zdrowia. Od decyzji wojewody przysługuje odwołanie do Ministra Zdrowia. Wniesienie środka odwoławczego nie wstrzymuje jednak wykonania decyzji. Decyzja o skierowaniu do pracy przy zwalczaniu epidemii stwarza obowiązek pracy przez okres do 3 miesięcy w podmiocie leczniczym lub w innej jednostce organizacyjnej wskazanej w decyzji. W przypadku skierowania przez pracodawcę, zadania muszą być dostosowane do poziomu wiedzy i umiejętności kierowanego lekarza stażysty oraz podlegać nadzorowi i kierownictwu lekarza specjalisty wyznaczonego przez kierownika jednostki, do której został skierowany lekarz. Przepisy nie określają, na jaki maksymalnie czas pracodawca może skierować lekarza do innej pracy – należy więc przyjąć, że skierowanie może zakończyć się dopiero w momencie odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

CO JEŻELI PRACA DO KTÓREJ MNIE SKIEROWANO NIESIE RYZYKO ZAKAŻENIA? CZY MOŻNA ODMÓWIĆ WYKONANIA TAKIEJ PRACY?

● Co do zasady nie, jednakże należy pamiętać, że skierowaniu do pracy niosącej ryzyko zakażenia przy zwalczaniu epidemii nie podlegają:

- 1) osoby, które nie ukończyły 18 lat bądź ukończyły 60 lat;
- 2) kobiety w ciąży lub osoby wychowujące dzieci w wieku do lat 18, w tym osoby wychowujące samotnie dzieci do lat 18;
- 3) osoby, u których orzeczono częściową lub całkowitą niezdolność do pracy;
- 4) inwalidzi i osoby z orzeczonymi chorobami przewlekłymi;
- 5) osoby, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 152), oraz postowie i senatorowie Rzeczypospolitej Polskiej.

JAKA GROZI MI ODPOWIEDZIALNOŚĆ, JEŻELI MIMO OTRZYMANIA SKIEROWANIA NIE PODEJMĘ PRACY PRZY ZWALCZANIU EPIDEMII?

Jeżeli decyzja o skierowaniu do pracy przy zapobieganiu oraz zwalczaniu epidemii nie zostanie wykonana przez zobowiązanego, zostanie to potraktowane jako wykroczenie i ukarane grzywną (do 5 000 zł).

Dodatkowo, decyzja będzie mogła zostać skierowana do egzekucji administracyjnej. Zastosowanymi środkami egzekucyjnymi w takim wypadku będą mogły być:

- a) grzywna w celu przymuszenia (należy odróżnić od grzywny wspomnianej powyżej, stosowanej w postępowaniu wykroczeniowym) – jednorazowo nie wyższa niż 10 000 zł, a w przypadku wielokrotnego nakładania – do 50 000 zł;
- b) przymus bezpośredni – nie wyklucza użycia nawet siły fizycznej.

CO W PRZYPADKU, W KTÓRYM JESTEM JUŻ GDZIEŚ ZATRUDNIONY/A? CZY MÓJ PRACODAWCA MOŻE ZABRONIĆ MI WYKONYWANIA PRACY ZGODNIE ZE SKIEROWANIEM?

Osobie skierowanej do pracy przy zwalczaniu epidemii dotychczasowy pracodawca jest obowiązany udzielić urlopu bezpłatnego na czas określony w decyzji o skierowaniu. Osoba ta również nie może zostać zwolniona z pracy z powodu skierowania do walki z epidemią.

CZY PRZYSŁUGUJE MI WYNAGRODZENIE Z TYTUŁU WYKONYWANIA ZADAŃ W RAMACH SKIEROWANIA DO PRACY PRZY ZWALCZANIU COVID-19?

Osobie skierowanej do pracy w drodze decyzji przysługuje wyłącznie wynagrodzenie zasadnicze w wysokości nie niższej niż 150% przeciętnego wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego na danym stanowisku pracy w zakładzie wskazanym w tej decyzji lub w innym podobnym zakładzie, jeżeli w zakładzie wskazanym nie ma takiego stanowiska. Wynagrodzenie nie może być niższe niż wynagrodzenie w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym wydana została decyzja o skierowaniu jej do pracy przy zwalczaniu epidemii.

CO POWINIENEM ZROBIĆ W PRZYPADKU, W KTÓRYM PODEJRZEWAM, ŻE PACJENT, KTÓRY PRZYSZEDŁ DO MNIE NA WIZYTĘ JEST ZARAŻONY COVID-19?

● Każdy ośrodek leczniczy może wprowadzić swoje normy postępowania. Najważniejsze jednak, żeby nie były one sprzeczne z ogólnymi przepisami prawa, a wręcz uszczegółowiły je. Przepisy ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, do której stosowania odsyła także przepisy specustawy dotyczącej przeciwdziałania COVID-19, wskazują, że w przypadku podejrzenia lub rozpoznania zachorowania pacjenta lekarz, kierując się własną oceną stopnia zagrożenia dla zdrowia publicznego, poddaje taką osobę izolacji, kwarantannie lub hospitalizacji bądź badaniom (ewentualnie kieruje na oddział zakaźny), również w przypadku braku decyzji Państwowej Inspekcji Sanitarnej), a osoba ta nie wyraża zgody na wykonanie ww. czynności. W takim wypadku lekarz powinien niezwłocznie powiadomić o tym fakcie Państwową Inspekcję Sanitarną i przekazać dane tej osoby, a także poinformować tę osobę i jej osoby bliskie o przesłankach takiego działania. W sytuacji gdy u danej osoby podejrzewa się lub rozpoznano koronawirusa a nie chce ona poddać się badaniom, kwarantannie lub izolacji lekarz może zastosować na okres 4 godzin (maksymalnie wydłużony do 24 godzin) środek przymusowy bezpośredniego polegający na przytrzymaniu, inwalidzi i osoby z orzeczonymi chorobami przewlekłymi). Każdą informację o przypadku podejrzanym o zakażenie 2019-nCoV należy w trybie natychmiastowym zgłosić do właściwego, ze względu na miejsce podejrzenia, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego lub innego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Personel medyczny mający bezpośrednią styczność z osobą podejrzaną, w tym lekarze konsultujący, powinni być zabezpieczeni w środki ochrony indywidualnej jednorazowego użycia. Dodatkowo, lekarz ma obowiązek pouczyć pacjenta o jego wszystkich prawach wynikających z ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, a także o środkach ostrożności zapobiegających przeniesieniu zakażenia na inne osoby. Zaniechanie tym obowiązkom może skutkować nałożeniem na lekarza grzywny.

CZY OPRÓCZ WYNAGRODZENIA, PRZYSŁUGUJE MI TAKŻE ZWROT DODATKOWYCH KOSZTÓW, KTÓRE PONIOSĘ W RAMACH DZIAŁAŃ ZWIĄZANYCH ZE ZWALCZANIEM COVID-19?

Osobie skierowanej do pracy w drodze decyzji przysługuje wyłącznie wynagrodzenie zasadnicze w wysokości nie niższej niż 150% przeciętnego wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego na danym stanowisku pracy w zakładzie wskazanym w tej decyzji lub w innym podobnym zakładzie, jeżeli w zakładzie wskazanym nie ma takiego stanowiska. Wynagrodzenie nie może być niższe niż wynagrodzenie, które osoba skierowana do pracy przy zwalczaniu epidemii otrzymała w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym wydana została decyzja o skierowaniu jej do pracy przy zwalczaniu epidemii.